

UCHWAŁA Nr 417 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 lipca 1954 r.

w sprawie skróconego czasu pracy w niektórych zakładach pracy podległych Ministrowi Hutnictwa.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o skróconym czasie pracy szczególnie uciążliwej lub wykonywanej w szkodliwych warunkach (Dz. U. Nr 20, poz. 174) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Wprowadza się skrócony czas pracy w zakładach pracy i na stanowiskach roboczych, wymienionych w osobnym wykazie.

§ 2. 1. Czas pracy pracowników zatrudnionych w zakładach i na stanowiskach określonych w § 1 ogranicza się do 6 godzin na dobę i 36 godzin tygodniowo.

2. W zakładach pracy o ruchu ciągłym kierownictwo zakładu może po każdorazowym uzyskaniu zezwolenia branżowego technicznego inspektora pracy przedłużyć czas pracy ponad 36 godzin do 42 godzin tygodniowo, z tym że praca ponad 36 godzin tygodniowo opłacana będzie według zasad przewidzianych dla wynagradzania pracy w godzinach nadliczbowych.

3. Pracownicy zatrudnieni w niedzielę muszą utrzymać w zamian wolny dzień w tygodniu, z tym że co 4 tygodnie dzień odpoczynku powinien wypadać w niedzielę.

§ 3. Minister Hutnictwa przywróci normalny czas pracy w zakładach pracy i na stanowiskach roboczych określonych w § 1 po zastosowaniu takich urządzeń ochronnych lub po wprowadzeniu takich zmian w warunkach produkcyjnych, które usuną szczególną szkodliwość dla zdrowia lub szczególną uciążliwość warunków pracy.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Hutnictwa.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*